

Německý protektorát 1939: 15. březen a jeho poselství - zvláště pro naše mladší generace. Existence českého státu není samozřejmostí. Zrada? Zájmy velkých hráčů. Gaučovní generálové a novodobí andělé. Dáme se rozpustit v biočaji EU?

protiproud.info/politika/7804-nemecky-protektorat-1939-15-brezen-a-jeho-poselstvi-zvlaste-pro-nase-mladsi-generace-existence-ceskeho-statu-neni-samozrejmosti-zrada-zajmy-velkych-hracu-gaucovni-generalove-a-novodobi-andele-dame-se-rozpustit-v-biocaji-eu.htm

15. 3. 2024

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Václav Klaus při dnešním pětadesátém výročí německé okupace připomíná, že tato zdrcující událost je v mnoha ohledech opět aktuální, a proto naši "desinfikátoři historie" z politických důvodů tak rádi zamlčují, že každý důsledek má svou příčinu

Na dnešní den připadá jedno z našich nešťastných výročí, den 15. března 1939. Očekávám pár akademických projevů, které se budou ze všech sil vyhýbat jakémukoli náznaku vztahu tehdejších událostí k dnešku. Patří k bontonu, aby byla připomínána pouhá pečlivě vydezinfikovaná historie. Jakoby dávno uzavřená, už naprosto neaktuální.

Zatemnění

Co je dnes shodné s rokem 1939, je chování velkých světových hráčů, kteří – tehdy, stejně jako nyní – k velkému zklamání některých našich, poněkud naivních spoluobčanů – usilují jen a jedině o své vlastní zájmy. Slovy samozřejmě říkají něco úplně jiného. My u nás často mluvíme o údajné zradě Anglie a Francie, ale tyto země v září 1938 nezhradily. Jim šlo o něco jiného než nám. Myslely, nebo si to tak namlouvaly, že zajišťují v Evropě mír.

Jeden z nejtragičtějších okamžiků našich novodobých dějin, den 15. března 1939, jsem sice neprožil, ale narodil jsem se poměrně brzy poté. Narodil jsem se v době, kdy naše země prožívala důsledky toho, co tento den přinesl a čeho byl produktem a vyvrcholením. Bezprostředním důsledkem tohoto dne byla okupace naší země, vytvoření Protektorátu Čechy a Morava a první rozdělení Československa. Dobře víme, že Slovensko vyhlásilo už o den dříve samostatnost. Nečekalo na cestu prezidenta Háchy do Berlína.

Nebudu předstírat, že si z té doby něco důležitého pamatuji. Jako malé dítě jsem přesto vnímal hrůzu rodičů, když jednou – v době heydrichiády – někdo v noci zuřivě zvonil na dveře našeho bytu v 5. patře vinohradského činžáku. Zůstalo mi v očích i tehdejší povinné – pro dítě podivné – zatemnění oken (aby ani jedno světlo v Praze nesvítilo). Vybavuji si sirény oznamující nálety a nervózní „běh“ naší rodiny do velmi ponurého sklepa našeho domu. Vzpomínám si i na stavění barikády v naší ulici v květnových dnech 1945 a na tanky Rudé armády jezdící naší ulicí 9. května. Není to tedy pro mne úplná prehistorie, kterou bych znal pouze z učebnic.

NENECHTE SI UJÍT:

Rozhovor Petra Hájka s expertem na "sebeobranu nepodvolených" Robertem Vláškem se tentokrát věnuje hlavním zločinům připravovaným (a částečně již realizovaným) bankéři a globalistickými institucemi, jež nám berou poslední zbytky našich svobod (a peněz) - a především radí, jak se tomu je možné prakticky bránit

PROTIPROUD TV tuto sobotu (16. března) od 18 hodin

Nesamozřejmost

Je evidentní, že 15. březen 1939 nebyl nečekanou, předchozím vývojem nepřipravenou událostí. Cítím povinnost dodat, že stejně tak nebyly nečekanými momenty ani 24. únor 2022 nebo 7. říjen 2023. Vždy jde o to, co tomu předcházelo. Tato tři data byla vyvrcholením předcházejících, dobře viditelných trendů a tendencí. Kdo je neviděl, nebo nevidí ještě teď, prozrazuje něco důležitého o sobě samém.

Zůstanu-li u března 1939 (ale jsem přesvědčen, že to platí i o obou dalších zmíněných výročích), je nesporné, že události tohoto dne odrážely nikoli jednu konkrétní předcházející událost, ale dvě desetiletí trvající realitu, kterou byla nesamozřejmost existence českého státu jako samostatné entity v hranicích, které vznikly v roce 1918 (a zůstaly dodnes). Teď budu abstrahovat od našeho časově omezeného, ale také nesamozřejmého spolužití se Slovenskem.

Obrat nesamozřejmost existence našeho státu neslyšíme rádi. Opakuje se nám bohužel stále totéž. Jakékoli ohrožení našeho státu vysvětlujeme jako důsledek zlého chování nějakého našeho souseda. Vždy si namlouváme, že to udělali oni, že nás někdo zradil. Jsem poslední, kdo by hledal jakákoli ospravedlnění pro tehdejší šílené jednání Hitlera a jemu podléhajících miliónů Němců. Na to se s odstupem 85 let útočí snadno, ale celou historickou pravdu to nevyjadřuje.

ZKUSILI JSTE? V PŘEDJAŘÍ IDEÁLNÍ!

Zázrak uložený do medu: Cesta tam (do Číny) a zase zpátky. Tisíce let a tisíce zkušeností v extraktu. Jsou to záhadné organismy: Ani rostlina, ani živočich. Dřevo kazí, životy zachraňují. Energie a imunita. Zdraví patří do našich rukou!

Benš nebyl Zelenskyj

Před několika dny jsem četl pozoruhodnou úvahu svého přítele Rogera Köppela (šéfredaktora švýcarského týdeníku Die Weltwoche), který – ve zcela jiné souvislosti – napsal, že „démonizace“ (on použil slovo Verteuflung) nepřítele či protivníka dává člověku pocit, jako by mu „narůstala andělská křídla“. Takovýchto novodobých andělů máme teď v Evropě, i u nás, více než dost. Proto si nechci ulehčovat argumentaci sváděním všeho na jednu osobu.

Přiznejme si, že vznik českého státu v podobě, v jaké vznikl, samozřejmostí nebyl a že měl v sobě – existencí dvoumilionové německé menšiny – zabudováno ohnisko budoucího problému. Bylo zásluhou (nevím, nemám-li pro některé dát slovo zásluhou radši do uvozovek) Hitlera, že byl tento náš „problém“ (opět uvozovky) po skončení II. světové války vyřešen, respektive spíše odsunut do budoucna. Jako někdo, kdo s Helmutem Kohlem dojednával česko-německou deklaraci z ledna 1996, o tom něco vím.

Ubránit stát před vnější hrozbou vyžaduje buď dostatečnou sílu nebo silnou vůli, nejlépe obojí. To první nemáme, a neměli jsme ani v roce 1938 a 1939, ale ani v roce 1968. To druhé nemáme také. Beneš ale nebyl Zelenskyj. Nedopustil masové vraždění a rozbombardování země. Já mu to nikdy nevyčítal. Hrát si ze vzdálenosti tisíců kilometrů na hrdiny a na Churchilly je snadné. V již zmíněném článku píše Roger Köppel o „generálech u psacích stolů“ (německy je to lepší, „Schreibtischgeneräle“), kteří „rádi citují Churchilla“. Zcela kongeniálně Daniel Kaiser v Echu ve stejný týden psal o jednom našem „gaučovém Churchillovi“. Já si na takového gaučového generála nehraju.

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Jak si uchovat zdraví a zlepšit vyhlídky na plný život - navzdory pokusům Schwabů, Gatesů a Big Pharmacy o opak - o selhávajícím "fialovém" zdravotnímu systému ani nemluvě?

SLEDUJTE: Zdraví bez chemie: Elixír života jménem C 60? Šance i pro oběti vakcinace. Proč zemřel vynálezce PCR testů? Výpověď lékařky o zázračném uzdravení. Vražda je součástí systému. Dosažitelná pomoc pro každého. Nejprve musíme přežít!

Některé zásadní odpovědi najdete v rozhovoru Petra Hájka s ing. Jiřím Černotou - nejen na téma jednoho takřka zázračného prostředku na posílení těla i ducha a dosažení praktické dlouhověkosti

Je třeba posunout se od tehdejšího k dnešnímu ohrožení České republiky. Tehdy byla ohrožována naše skoro „fyzická“ podstata. Tehdy nás chtěli vysídlit kamsi na východ. Podle svých studentů mohu soudit, že dnešní mladé generace už nevědí, že německý režim zamýšlel z našeho území vystěhovat Židy, cikány a Slovany.

Ted' nás nikdo nevysídluje, ted' nás naopak osídluje. Osídluje nás degradací slova národ, přijímáním ideologie multikulturalismu a s tím spojené normálnosti (pro některé dokonce potřeby) masové migrace. Osídluje nás postojem, který preferováním ukrajinské války

před jednáním o míru vede k masové migraci Ukrajinců k nám, což je fenomén, který jsme v minulosti nikdy nezažili. Uvědomují si to naši válkychtiví? A všichni ti, kterým nevadí naše rozpouštění se jako kostka cukru v EUovském biočaji?

Poselství 15. března 1939

Naše státnost a suverenita dnes nejsou ohrožovány mašřujícími vojenskými jednotkami. Je evidentní, že o nic takového Rusku ve vztahu k nám nejde, i když nám někteří naši vládní politikové tvrdí opak. Jsme ohrožováni přeměnou Evropské unie v evropský superstát, v němž mají být kdysi suverénní státy pouhými kraji, regiony, provinciemi. Jsme ohrožováni naší vlastní „sebedestrukci Západu“ (s tímto názvem jsme v našem institutu vydali nedávno dvě knížky). Snaha vnutit nám konfrontaci na Východě je nebezpečnou snahou odvést pozornost veřejnosti někam jinam.

Nemluvme proto při dnešním výročí jen o Henleinovi, Heydrichovi, Frankovi nebo naopak o výsadkářích, kteří tehdy přiletěli z Anglie. Dnes to jsou a zejména budou jména jiná. A už dávno není jasné, zda je ještě někde ve světě nějaké místo, odkud mohou nějakí budoucí výsadkáři přiletět. Před dvaceti lety jsem v okamžiku vstupu do Evropské unie šel o půlnoci na horu Blaník a vyjádřil tam naději, že nám ve chvíli nouze pomohou tam schovaní blaničtí rytíři.

Teď už na pohádky nevěřím. Musíme si pomoci sami. A přesně o tom je pro dnešní generace poselství výročí 15. března 1939, respektive by o tom být mělo.

Zdroj.

The image is a promotional graphic for a QR code payment. It features a portrait of a man in a suit on the left, with large red and black letters 'QP' behind him. The background is a sunset over a crowd of people. Text on the left asks if the article enriched the reader and if they want Protiproud to thrive. On the right, there is a QR code and the text 'QR Platba'. At the bottom, it provides banking details for international payments.

7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
